

εκάστοτε βαθμό κινδύνου προστασία για την υγεία και ασφάλεια».

3.9.2. Παράρτημα II — παράγραφος 1.4

Η ΟΚΕ παραπέμπει στη γνωμοδότησή της⁽¹⁾ για την παράλληλη οδηγία [έγγρ. COM(88) 76] σχετικά με τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχει ο κατασκευαστής όσον αφορά τη χρήση των ΜΑΠ: θεωρεί ότι η σχέση μεταξύ του κατασκευαστή και του χρήστη είναι σημαντική αν πρόκειται να επιτευχθεί απόλυτα αποτελεσματική ατομική προστασία.

3.10.1. Παράρτημα III — Κεφάλαιο I — παράγραφος 1, περίπτωση β)

Εδώ μπορεί να δημιουργηθεί σύγχυση, γιατί ενώ στο άρθρο 8, παράγραφος 1, ζητείται από τον κατασκευαστή να καταρτίζει φάκελο, από τη στιγμή που ο φάκελος έχει καταρτισθεί δεν υπάρχει υποχρέωση υποβολής του φακέλου αυτού. Στα άρθρα 11 και 12 η υποβολή του φακέλου είναι υποχρεωτική σε συνδυασμό με την πιστοποίηση της συμμόρφωσης προς τα εναρμονισμένα πρότυπα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 318 της 12. 12. 1988.

Βρυξέλλες, 27 Οκτωβρίου 1988.

Ο Πρόεδρος της

Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Alberto MASPRONE

Γνωμοδότηση σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου περί διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 όσον αφορά το συντονισμό των παρεμβάσεων των διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους αφενός, και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών χρηματοδοτικών μέσων αφετέρου

(88/C 337/13)

Στις 8 Αυγούστου 1988, και σύμφωνα με τα άρθρα 123, 130 Ε και 198 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής σχετικά με την παραπάνω πρόταση.

Το τμήμα περιφερειακής ανάπτυξης, χωροταξίας και πολεοδομίας, στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών της ΟΚΕ, εξέδωσε τη γνωμοδότησή του στις 18 Οκτωβρίου 1988 (εισηγητής: ο κ. Serra Cagacciolo, συνεισηγητής: ο κ. Αματο).

Κατά την 259η σύνοδο ολομέλειας (συνεδρίαση της 27ης Οκτωβρίου 1988), η ΟΚΕ υιοθέτησε ομόφωνα την παρακάτω γνωμοδότηση.

1. Εισαγωγή

1.1. Η ΟΚΕ τονίζει ότι η εν λόγω πρόταση κανονισμού που υποβλήθηκε από την Επιτροπή, τοποθετείται στο γενικό πλαίσιο της εφαρμογής του Τίτλου V της Ενιαίας Πράξης που έχει τίτλο «Οικονομική και κοινωνική συνοχή».

Το κεφάλαιο I, παράγραφος 1, περίπτωση β) να επαναδιατυπωθεί ως εξής: «... ο τεχνικός φάκελος ... πρέπει να περιλαμβάνει επαρκώς δεδομένα που να επιτρέπουν ...»

3.10.2. Παράρτημα III — Κεφάλαιο I — παράγραφος 2, περίπτωση α) (αφορά το αγγλικό κείμενο μόνο)

3.11. Παράρτημα III — Κεφάλαιο II

Η ΟΚΕ επικροτεί τα ελάχιστα κριτήρια που πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα κράτη μέλη κατά τον καθορισμό των οργανισμών ελέγχου. Επαναλαμβάνει ωστόσο ότι, όπως αναφέρεται σε προηγούμενες γνωμοδοτήσεις, θα πρέπει να υπάρχει σε νομική κοινοτική βάση η αμοιβαία αναγνώριση των σταθμών ελέγχου και οργανισμών ελέγχου μεταξύ των κρατών μελών.

Η ΟΚΕ θα ήθελε ιδιαίτερος να υπενθυμίσει ότι το άρθρο 130Α θέτει τον στόχο της προαγωγής της αρμονικής ανάπτυξης του συνόλου της Κοινότητας με την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και τη μείωση του χάσματος ανάμεσα στις διάφορες περιοχές και κυρίως τις πιο μειονεκτικές.

1.2. Η ΟΚΕ έχει ήδη εγκρίνει και υποστηρίζει πλήρως τον στόχο περί επανεξισορρόπησης των διάφορων περιοχών. Επιμένει συνεπώς ότι πρέπει να εφαρμοστεί μια πολιτική επενδύσεων η οποία να αποτιμάται εξίσου ποσοτικά και ποιοτικά ώστε όντως να μειωθούν οι υπάρχουσες αναπτυξιακές και εισοδηματικές διαφορές στην Κοινότητα.

1.3. Παρόλο που είναι μόνο ένα όργανο για την αποκατάσταση της περιφερειακής ισορροπίας, η μεταρρύθμιση των διαρθρωτικών ταμείων και τα νέα κριτήρια διαχείρισης αποδεικνύονται ουσιαστική προϋπόθεση για την επίτευξη της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

1.4. Πρέπει λοιπόν να υπογραμμισθούν εκ νέου οι βασικές ιδέες που θα στηρίζουν μια πραγματική μεταρρύθμιση των διαρθρωτικών πολιτικών:

- Συντονισμός όλων των κοινοτικών πολιτικών, εθνικών και περιφερειακών, οι οποίες έχουν άμεση επίπτωση ή τουλάχιστον σημαντικές επιπτώσεις ιδιαίτερα όσον αφορά την απασχόληση σε περιφερειακό επίπεδο.
- Διασφάλιση μιας πραγματικής και αποτελεσματικής εταιρικής σχέσης με τις περιφερειακές και τοπικές αρχές αφενός, και με τους οικονομικούς και κοινωνικούς παράγοντες και αντιπροσώπους αφετέρου.
- Απλούστευση, εναρμόνιση και ευελιξία των διαδικασιών.

2. Γενικές παρατηρήσεις

2.1. Η ΟΚΕ παρατηρεί με λύπη της ότι δεν περιελήφθηκαν στο κείμενο του κανονισμού-πλαίσιο που ενέκρινε το Συμβούλιο ορισμένα σημεία που έθιξε στις γνωμοδοτήσεις της⁽¹⁾, τα οποία άλλωστε δεν λήφθηκαν σαφώς υπόψη ούτε στις νέες προτάσεις.

2.2. Αντίθετα, η ΟΚΕ σημειώνει με ικανοποίηση ορισμένες διατάξεις που περιέχονται στην πρόταση της Επιτροπής.

Πρόκειται κυρίως για το άρθρο 9 το οποίο εισάγει την αρχή της προσθετικότητας σε συνδυασμό με μια μέθοδο για επιβεβαίωση της αποτελεσματικότητας της αρχής αυτής. Σχετικά, θα πρέπει να διευκρινισθεί η έννοια της «αντίστοιχης αύξησης του συνόλου των δημόσιων δαπανών» ώστε η προσθετικότητα να μη μεταφρασθεί σε επιπρόσθετη επιβάρυνση για ορισμένα κράτη μέλη. Η ετήσια αύξηση των πιστώσεων των κοινοτικών ταμείων πρέπει λοιπόν να αντιστοιχεί σε μια καθαρή αύξηση των δημόσιων δαπανών που αφιερώνονται σε επενδύσεις σε κάθε κράτος μέλος.

Κατά δεύτερο λόγο, το άρθρο 27, παράγραφος 2 της πρότασης προβλέπει εκ των προτέρων και εκ των υστέρων αξιολόγηση των διαρθρωτικών ενεργειών που αναλαμβάνει η Επιτροπή. Η γενίκευση της καθιέρωσης a priori αξιολογήσεων αποτελεί αδιαμφισβήτητη πρόοδο. Ωστόσο, είναι απαραίτητο να βελτιωθεί και να ορισθεί επακριβώς και σαφώς όλο το σύστημα των ελέγχων.

2.3. Η ΟΚΕ θα ήθελε εντούτοις να εκφράσει την ανησυχία της σχετικά με ορισμένα σημεία προς τροποποίηση, τα οποία ή δεν διευκρινίζονται επαρκώς ή ελλείπουν εντελώς.

3. Η συνεργασία: διαβούλευση και συνεννόηση

3.1. Σε προηγούμενες γνωμοδοτήσεις της σχετικά με τη μεταρρύθμιση των διαρθρωτικών ταμείων, η ΟΚΕ είχε εκφράσει την ευχή όπως:

- η διαβούλευση των περιφερειακών αρχών πραγματοποιείται όχι μόνο κατά τον χρόνο κατάρτισης και παρουσίασης των προγραμμάτων αλλά και κατά τη φάση επεξεργασίας του κοινοτικού πλαισίου στήριξης,
- η διαβούλευση με τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους επεκταθεί σε όλες τις διαρθρωτικές πολιτικές.

3.2. Το άρθρο 4, παράγραφος 1 του κανονισμού-πλαίσιο, μολονότι αναθέτει στο κράτος μέλος τον προσδιορισμό των αρμόδιων αρχών που μπορούν να συμμετέχουν σ'αυτή τη διαβούλευση, δεν αποκλείει τη συμμετοχή σ'αυτή των αντιπροσώπων των οικονομικών και κοινωνικών συμφερόντων.

Η ΟΚΕ εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι η δυνατότητα παρόμοιας συμμετοχής δεν περιλαμβάνεται ούτε και αναπτύσσεται στην πρόταση κανονισμού που υπέβαλε η Επιτροπή.

3.3. Πράγματι, η ΟΚΕ τονίζει ότι:

- σε επίπεδο συνεννόησης με τις περιφερειακές αρχές, πρέπει να τονίζεται σαφώς η υποχρέωση συμμετοχής τους στην κατάρτιση των εθνικών προγραμμάτων των σχετικών με τους πέντε στόχους, στον καθορισμό των κοινοτικών πλαισίων στήριξης που αυτοί συνεπάγονται, καθώς και στη διαδικασία παρακολούθησης και αξιολόγησης,
- σε επίπεδο συνεννόησης με τους οικονομικούς και κοινωνικούς παράγοντες, ο κανονισμός αυτός θα πρέπει να διασφαλίζει τη συμμετοχή τους στα τρία διαφορετικά επίπεδα της διαδικασίας λήψης των αποφάσεων (σχέδια — κοινοτικό πλαίσιο στήριξης — λειτουργικά προγράμματα).

3.4. Η συνεννόηση αυτή επιβάλλεται να συνδυάζεται σε κοινοτικό επίπεδο με τη συμμετοχή των εθνικών, περιφερειακών και τοπικών οικονομικών και κοινωνικών παραγόντων. Για τον καθορισμό αυτής της συνεννόησης, η Επιτροπή θα μπορούσε βελτιώνοντάς τη να εμπνευσθεί από την εμπειρία που έχει αποκτηθεί βάσει του κανονισμού σχετικά με τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα (ΜΟΠ).

3.5. Ο κατάλογος με τις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις που έλαβαν μέρος στις διαβουλεύσεις και, ενδεχομένως, η γνώμη τους θα πρέπει να περιλαμβάνεται υποχρεωτικά στα σχέδια που υποβάλλουν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο κοινοτικής στήριξης και κατά το στάδιο ελέγχου και παρακολούθησης.

(1) ΕΕ αριθ. C 356 της 31. 12. 1987, σ. 13 και ΕΕ αριθ. 175 της 4. 7. 1988, σ. 56.

4. Οι επιτροπές

4.1. Σε προηγούμενες γνωμοδοτήσεις της, η ΟΚΕ είχε εκφραστεί ανεπιφύλακτα υπέρ της δημιουργίας μιας και μόνης επιτροπής αρμόδιας για τα τρία ταμεία και τους πέντε στόχους, στην οποία να συμμετέχουν εκπρόσωποι όλων των ενδιαφερόμενων αρχών (κοινοτικών, εθνικών, περιφερειακών και λοιπών) καθώς και οι οικονομικοί και κοινωνικοί εταίροι.

4.2. Τελικώς επικράτησε η επιλογή που προέβλεπε τρεις διαφορετικές επιτροπές.

Η ΟΚΕ εκφράζει τη λύπη της γιατί, ως συνέπεια της αντιστοιχίας των τριών επιτροπών προς τα τρία διαρθρωτικά ταμεία, δεν θα λείψουν οι ασάφειες· κι' αυτό γιατί η εν λόγω λύση αφήνει ανέπαφο το πρόβλημα του συντονισμού των παρεμβάσεων μεταξύ των πέντε στόχων και των τριών ταμείων, και περιορίζει τη συμμετοχή των οικονομικών και κοινωνικών παραγόντων στην επιτροπή του Κοινωνικού Ταμείου (άρθρο 124 της Συνθήκης ΕΟΚ).

4.3. Η ΟΚΕ πιστεύει ότι είναι απαραίτητο να καλυφθούν αυτά τα δύο κενά. Επιμένει συνεπώς στη σύσταση ενός οργάνου που να σέβεται την αρχή της συνεργασίας και να εκτιμά το βαθμό συντονισμού των διαρθρωτικών παρεμβάσεων με βάση τους πέντε στόχους σε επίπεδο κοινοτικού πλαισίου στήριξης. Επομένως είναι απαραίτητο να προβλεφθεί τουλάχιστον μία συμβουλευτική επιτροπή στην οποία να συμμετέχουν οι οικονομικοί και κοινωνικοί παράγοντες και η Επιτροπή.

4.4. Αν εξομοιωθεί ο ορισμός των «αντιπροσώπων των κρατών μελών» με αυτόν που προτείνεται στο άρθρο 124 της Συνθήκης ΕΟΚ (αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων και των συνδικαλιστικών οργανώσεων εργαζομένων και εργοδοτών) μια τέτοια συμμετοχή θα μπορούσε να αιτιολογηθεί από νομική άποψη για τις επιτροπές τις σχετικές με τους στόχους 1, 2 και 5.

4.5. Σε ό,τι αφορά τις κατά το άρθρο 26 επιτροπές παρακολούθησης και την κατά το άρθρο 27 διαδικασία αξιολόγησης, η ΟΚΕ κρίνει σκόπιμο να αναφερθεί στην τρέχουσα εμπειρία των ΜΟΠ, βελτιώνοντάς τη με τη συμμετοχή των οικονομικών και κοινωνικών παραγόντων.

4.6. Η ΟΚΕ εκφράζει την ευχή όπως ο κανονισμός επικεντρωθεί με μεγαλύτερη ακρίβεια και σαφήνεια:

- Στο επίπεδο παρέμβασης των επιτροπών — εξασφαλίζοντας ότι θα παρεμβαίνουν επίσης σε περιφερειακό επίπεδο.
- Στις ιδιότητες των μελών τα οποία θα καλούνται να συμμετέχουν στις εν λόγω επιτροπές σε μια προοπτική διευρμένης εταιρικής σχέσης.
- Στον καθορισμό της κλίμακας των φυσικών και οικονομικών δεικτών που θα χρησιμοποιήσει η Επιτροπή για την παρακολούθηση και αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των κοινοτικών παρεμβάσεων.

— Στις εκθέσεις που θα παραδοθούν στα πλαίσια της παρακολούθησης των οποίων το περιεχόμενο φαίνεται ασαφές.

5. Τα κριτήρια

5.1. Σχετικά με τα κριτήρια επιλογής των περιοχών οι οποίες θα αποτελέσουν αντικείμενο μιας διαρθρωτικής παρέμβασης, η ΟΚΕ λαμβάνει υπό σημείωση τις υποδείξεις που έχουν ήδη παρασχεθεί για τους στόχους 1 και 2, αλλά επιμένει όπως:

- ληφθεί υπόψη ιδιαίτερα όσον αφορά το στόχο αριθμό 2 η δυνατότητα που προβλέπεται στο άρθρο 9, σημείο 2, δεύτερο εδάφιο, 3η περίπτωση του κανονισμού-πλαίσιο (απώλεια απασχόλησης-αναδιάρθρωση του τομέα της χαλυβουργίας ή άλλων βιομηχανικών τομέων σε κρίση),
- τα προτεινόμενα για τον στόχο 5β κριτήρια αναθεωρηθούν, διότι έτσι όπως είναι δεν μπορούν να γίνουν δεκτά, επειδή είναι ιδιαίτερα πολύάριθμα, όχι αρκετά σαφή και έρχονται σε αντίθεση με την αρχή της συγκέντρωσης των παρεμβάσεων.

Η ΟΚΕ παραπέμπει συνεπώς στην προηγούμενη γνωμοδοτήσή της στην οποία πρότεινε να συγκεντρωθούν οι παρεμβάσεις του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) και του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) για τις περιφέρειες του στόχου 5β που δεν καλύπτονται από τους στόχους 1 και 2 μόνο στις ορεινές περιοχές και στις μειονεκτικές νησιωτικές περιοχές.

5.2. Η ΟΚΕ αναγνωρίζει την ανάγκη να διατηρήσει η Επιτροπή ένα ελάχιστο όριο ευελιξίας, η οποία όμως να εφαρμοσθεί στα πλαίσια καλά καθορισμένων ορίων.

6. Η ολοκληρωμένη προσέγγιση

6.1. Η ΟΚΕ υπενθυμίζει την προσκόλλησή της σε μια διατύπωση που επιτρέπει να υπάρξει η ανώτατη δυνατή συνεργασία σε περιφερειακό επίπεδο και αυτό τόσο από την άποψη της εταιρικής σχέσης, όσο και εκείνης του συντονισμού της συγκέντρωσης και της πολυετούς διαχείρισης.

6.2. Όπως και στις προηγούμενες γνωμοδοτήσεις της, η ΟΚΕ εύχεται όπως η προσφυγή σε διαρθρωτικές παρεμβάσεις αυτού του τύπου ενθαρρυνθεί ιδιαίτερα. Οι τροποποιήσεις του παρόντος κανονισμού για την ενσωμάτωση των πέντε στόχων στα περιφερειακά σχέδια, στην εταιρική σχέση και τον συντονισμό ανταποκρίνονται στην φροντίδα όπως ο μεγαλύτερος δυνατός αριθμός περιπτώσεων ωφεληθεί από μια παρόμοια προσέγγιση, για παράδειγμα με την προώθηση μικτών περιφερειακών και τοπικών οργανισμών και εταιριών για την επίτευξη των στόχων της οικονομικής ανάπτυξης και προώθησης της απασχόλησης. Εξάλλου πρέπει να διασαφηνισθεί ότι, ακόμα και αν παραμένουν στην αρμοδιότητα των περιφερειακών αρχών οι ολοκληρωμένες ενέργειες, πρέπει, κατά κανόνα, να περιορίζονται γεωγραφικά στο επίπεδο του NUTS III κάθε φορά που η διαρθρωτική παρέμβαση έχει οριζόντιο χαρακτήρα.

6.3. Υπό το πρίσμα αυτό, η ΟΚΕ κρίνει αναγκαία μια ενίσχυση του πεδίου πρωτοβουλίας της Επιτροπής όσον αφορά την απόφαση προσφυγής στην εν λόγω προσέγγιση.

7. Οι νέες διαδικασίες

Η ΟΚΕ επιμένει ότι τα διαφορετικά στάδια της νέας διαδικασίας θα πρέπει να διαχωριστούν καλύτερα μεταξύ τους. Όσον αφορά τον κανονισμό αυτό πρέπει να ληφθεί ιδιαίτερη μέριμνα για τη σαφήνεια. Πράγματι ο κανονισμός επιβάλλεται να είναι κατανοητός και εφαρμοστέος ήδη από τη δημοσίευσή του, χωρίς να απαιτούνται παραπομπές σε μεταγενέστερα κείμενα εφαρμογής.

7.1. Τα σχέδια

7.1.1. Η ΟΚΕ εκφράζει τη λύπη της για την έλλειψη ενός και μοναδικού περιφερειακού σχεδίου σε σχέση με τους πέντε στόχους — όσον αφορά τις περιοχές των στόχων 2 και 5 θεωρεί απαραίτητο να ενσωματωθούν στον περιφερειακό προγραμματισμό.

7.1.2. Αν όμως ο κανονισμός-πλαίσιο προβλέπει ένα εθνικό σχέδιο για τους στόχους 3 και 4, τίποτε δεν εμποδίζει να γίνεται κατανομή τους κατά περιοχή.

7.1.3. Η ΟΚΕ επιθυμεί να διευκρινισθεί το επίπεδο επεξεργασίας των σχεδίων. Η διατύπωση «το καταλληλότερο γεωγραφικό επίπεδο» αφήνει μεγάλα περιθώρια ερμηνείας. Η ΟΚΕ προτείνει, όπως κάθε φορά που ένα σχέδιο αφορά μία μόνο περιοχή, καθιερωθεί η υποχρεωτική εκ μέρους των τοπικών αρχών επεξεργασία σε περιφερειακό επίπεδο. Αν, αντίθετα, το σχέδιο αφορά περισσότερες της μίας περιοχές ή έναν τομέα ανάπτυξης περισσότερων περιοχών, τότε, σύμφωνα με τους κανόνες της εταιρικής σχέσης, το κράτος και όλες οι ενδιαφερόμενες αρχές, τοπικές και διαπεριφερειακές, συμμετέχουν από κοινού στην επεξεργασία του σχεδίου που θα υποβληθεί στην Επιτροπή. Με την έννοια αυτή, το άρθρο 5, εδάφιο 2, παράγραφος 3 πρέπει να τροποποιηθεί ως εξής: ο όρος «δαπάνες» πρέπει να αντικατασταθεί από τη φράση «οι ενέργειες και οι δαπάνες που σχετίζονται με καθένα από τις περιοχές».

7.1.4. Το γεγονός ότι ορισμένα προβλήματα αντιμετωπίζονται σε επίπεδο NUTS III, δεν εμποδίζει την επανένταξή τους στο περιφερειακό επίπεδο ή το συντονισμό τους με τον περιφερειακό προγραμματισμό όταν δεν υπάρχει περιφερειακό σχέδιο.

7.1.5. Το σοβαρότερο πρόβλημα τίθεται σχετικά με τον στόχο 5α. Η αρχή του προγραμματισμού αφορά το σύνολο των στόχων χωρίς αποκλειστικότητα. Είναι λοιπόν απαράδεκτο, ο στόχος 5α να εξέρχεται σκόπιμα και εκ των προτέρων από τα πλαίσια των νέων διαδικασιών.

7.1.6. Δεδομένων των προθεσμιών που προβλέπει ο κανονισμός-πλαίσιο, η ΟΚΕ εύχεται να γίνει ταχεία αναθεώρηση των γεωργικών κανονισμών, και καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να προχωρήσουν σε αναθεώρησή τους με την

προοπτική ενός καλύτερου συντονισμού και ενσωμάτωσης του στόχου 5α με τους άλλους στόχους, τόσο σε επίπεδο σχεδίων όσο και σε επίπεδο κοινοτικών πλαισίων στήριξης.

7.1.7. Η ΟΚΕ πιστεύει ότι η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 6 της πρότασης της Επιτροπής για την υποβολή των σχεδίων είναι υπερβολικά περιορισμένη και ζητά να ευθυγραμμιστεί με την προθεσμία που προβλέπεται για τους στόχους 3 και 4 (1η Ιουνίου 1989).

7.2. Τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης

7.2.1. Ενώ θεωρεί τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης ως το στοιχείο κλειδί της μεταρρύθμισης, η ΟΚΕ εκφράζει τη λύπη της για την ασάφεια που εξακολουθεί να υπάρχει σχετικά με τον νομικό χαρακτηρισμό τους. Η διατύπωση «δήλωση προθέσεως αποσπασμένη στα κράτη μέλη» αποτελεί έναν ασθενή εγγυητή των αποτελεσμάτων της συνεννόησης με τους ενδιαφερόμενους εταίρους.

7.2.2. Η ΟΚΕ εύχεται όπως στη διαδικασία αναθεώρησης των κοινοτικών πλαισίων στήριξης προβλέπεται η διαβούλευση με όλους τους ενδιαφερόμενους παράγοντες.

7.2.3. Η ΟΚΕ κρίνει επίσης απαραίτητο να διασφαλισθεί η αντιστοιχία των κοινοτικών πλαισίων στήριξης με τα σχέδια. Πράγματι, η εμβέλεια και η σημασία των κοινοτικών πλαισίων στήριξης (ΚΠΣ) θα διαφέρουν πολύ ανάλογα με το αν σε κάθε σχέδιο αντιστοιχεί ένα ΚΠΣ ή με το αν ένα ΚΠΣ συγκεντρώνει σχέδια περισσότερα του ενός ή μέρος μόνο ενός σχεδίου. Στην πρόταση της Επιτροπής θα πρέπει να υπάρξουν περισσότερες διευκρινήσεις όσον αφορά το περιεχόμενο των ΚΠΣ.

7.2.4. Στο ισπανικό κείμενο του εγγράφου της Επιτροπής, ο τίτλος III της πρότασης κανονισμού σχετικά με το συντονισμό Estructuras comunitarias de apoyo πρέπει να γίνει Marcos comunitarios de apoyo όπως έχει μεταφραστεί στο άρθρο 8, σημείο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1988.

7.3. Μορφές παρέμβασης

7.3.1. Λειτουργικά προγράμματα

Η ΟΚΕ αποδίδει θεμελιώδη σημασία στο όργανο των λειτουργικών προγραμμάτων, ενδεχομένως ολοκληρωμένων.

7.3.2. Οι συμβάσεις προγράμματος

Η ΟΚΕ εκφράζει δυσaréσκεια γιατί στην πρόταση της Επιτροπής δεν γίνεται καμιά αναφορά στις συμβάσεις προγράμματος που δοκιμάστηκαν επιτυχώς στα ΜΟΠ. Επαναλαμβάνει τη σπουδαιότητα που αποδίδει στο όργανο αυτό και τονίζει ότι πρέπει να συναφθούν συμβάσεις προγράμματος για κάθε λειτουργικό πρόγραμμα. Εκτός από την Κοινότητα, το κράτος μέλος και την ενδιαφερόμενη περιφερειακή ή τοπική αρχή θα πρέπει να υπογράφεται και από τις άλλες δημόσιες επιχειρήσεις που εμπλέκονται στην πραγματοποίηση του προγράμματος.

7.4. Οι ενισχύσεις των ταμείων

7.4.1. Η ΟΚΕ διαφωνεί με μια αντίληψη του συντονισμού των ταμείων που οδηγεί στην πράξη σε μια χωριστή διαχείριση για κάθε χρηματοδότηση. Κατά την έννοια αυτή ένας γενικός προγραμματισμός των αναπτυξιακών αναγκών σε περιφερειακό επίπεδο θα συνέβαλε σε μια προοδευτική ολοκλήρωση των παρεμβάσεων των ταμείων εξασφαλίζοντας την απαραίτητη συνεργασία ιδιαίτερα με το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) — τμήμα προσανατολισμού.

7.4.2. Η ΟΚΕ εκφράζει τη λύπη της για την έλλειψη αριθμητικών δεδομένων σχετικά με το ποσοστό των πόρων που προβλέπονται για παρεμβάσεις του ΕΚΤ και του ΕΓΤΠΕ για τον στόχο 1.

7.4.3. Η διατύπωση του άρθρου 14 παράγραφος 1 δεν προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια την αντιστοιχία μεταξύ των αιτήσεων οικονομικής ενίσχυσης και του τύπου των χρηματοδοτούμενων μέτρων. Η έννοια «ειδική δράση» πρέπει να προσδιορισθεί, από νομικής πλευράς, με τρόπο σαφέστερο και να αντικατασταθεί με τις «μορφές παρέμβασης» που αναφέρονται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88.

7.4.4. Σε σχέση με τις ενδείξεις που παρέχονται στο άρθρο 13 του κανονισμού-πλαίσιο όσον αφορά το μέγιστο και ελάχιστο ποσοστό συνδρομής των Ταμείων, οι διατάξεις του άρθρου 18 της παρούσας πρότασης σχετικά με τα ποσοστά για την προσαρμογή των ταμείων οδηγεί σε σύγχυση επειδή οι τιμές αυτές θα είναι απλώς ενδεικτικές και δε θα έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα.

7.4.5. Ο σύμφωνος χαρακτήρας προς χρηματοδότηση των δράσεων και μέτρων στα πλαίσια των ΚΠΣ πρέπει να είναι εξασφαλισμένος και όχι τυχαίος (άρθρο 14, παράγραφος 3, εδάφιο 1).

Βρυξέλλες, 27 Οκτωβρίου 1988.

8. Ειδικές παρατηρήσεις

8.1. Η ΟΚΕ θεωρεί ότι ορισμένα άλλα σημεία χρήζουν πολύ μεγάλης προσοχής και διατάξεων επαρκών ιδιαίτερα στην πρόταση κανονισμού.

8.1.1. Όσον αφορά το συντονισμό μεταξύ των διαρθρωτικών ταμείων αφενός και της ΕΤΕ και των άλλων χρηματοδοτικών μέσων παρέμβασης της Κοινότητας αφετέρου, το άρθρο 3 του παρόντος κανονισμού δεν είναι ικανοποιητικό, γιατί δεν προτείνει κανένα πρακτικό μέτρο για την εξασφάλιση αυτού του συντονισμού.

8.1.2. Το άρθρο 33 σχετικά με τη δημοσιότητα θα έπρεπε να παρέχει στην Επιτροπή αρμοδιότητες πλέον δεσμευτικού χαρακτήρα έναντι των κρατών μελών.

8.1.3. Όσον αφορά την τεχνική βοήθεια στις περιοχές, επιβάλλεται να υπάρξει μεγαλύτερη επιμονή στην ανάγκη όπως η βοήθεια συγκεντρωθεί στις πλέον μειονεκτικές περιοχές και όπως παρέχεται υποχρεωτικά από τη στιγμή της κατάρτισης των σχεδίων για να μπορούν οι περιοχές αυτές να επωφεληθούν το περισσότερο δυνατό από τις κοινοτικές παρεμβάσεις.

8.1.4. Σε κανένα σημείο του κειμένου δεν αναφέρεται ότι οι δυνατότητες που προκύπτουν από τις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει η Επιτροπή στον τομέα των χρηματοδοτικών μηχανισμών θα συμβάλουν στην αποτελεσματικότητα των διαρθρωτικών παρεμβάσεων.

8.2. Στα πλαίσια του συντονισμού της πολιτικής διαρθρωτικής παρέμβασης της Κοινότητας η ΟΚΕ επαναλαμβάνει την ανάγκη αλληλεπίδρασης μεταξύ όλων των χρηματοδοτικών οργάνων, με σκοπό την όσο το δυνατό ευρύτερη δημιουργία νέας απασχόλησης.

8.3. Η ΟΚΕ θεωρεί απαραίτητο να εγγυηθεί η Επιτροπή κατά την εφαρμογή της μεταρρύθμισης την ύπαρξη σαφών και βέβαιων μορφών οργάνωσης που θα εξασφαλίσουν τον απαραίτητο συντονισμό για την αποτελεσματικότητας των νέων διαρθρωτικών παρεμβάσεων.

Ο Πρόεδρος της

Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Alberto MASPRONE